

ABSTRAKT

Diplomová práce sleduje různé přístupy středoškolských vyučujících a studentů k rétorice a komunikační výchově. Jejím hlavním cílem je zmapovat, jak studenti nahlíží na kvalitu svých komunikačních dovedností i úroveň výuky komunikační výchovy a jaký postoj vyučující zauímají k zařazování komunikační výchovy do hodin ČJL s přihlédnutím k možnostem dalšího rozvoje komunikační výchovy. Práce rovněž analyzuje vybrané učebnice komunikační výchovy pro střední školy.

Výzkum byl realizován na sedmi pražských středních školách, a to zejména prostřednictvím dotazníkového šetření. Pro sběr dat byly dále využity také metody ústního dotazování (rozhovoru) a zúčastněného pozorování (hospitace).

Z průzkumu vyplývá, že studenti i vyučující vnímají komunikační výchovu jako nutnou součást výuky ČJL a zodpovědně k ní přistupují. Studenti svůj mluvený projev hodnotí mnohdy přísněji než jejich vyučující. Studenti se rovněž relativně dobře orientují v teoretických základech rétoriky a komunikace, značné potíže jim ale činí jejich aplikace v praxi. Vyučující využívají zejména učebnice, které poskytují klíčová témata komunikační výchovy zpracovaná odborně, přehledně a atraktivně. Co se týče budoucích perspektiv tohoto oboru, podle slov vyučujících je zapotřebí především to, aby se komunikační výchova stala přirozenou součástí všech předmětů, tedy nedílnou součástí komplexního vzdělávání.

KLÍČOVÁ SLOVA

rétorika, komunikační výchova, komunikační dovednosti, mluvený projev, diskuze